Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 77/11
23.11.2011. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због кривичног дела одузимања туђе ствари из члана 211. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 790/10 од 28.10.2011. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2 2822/10 од 05.10.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, дана 23.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 790/10 од 28.10.2011. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2822/10 од 05.10.2010. године повређен кривични закон – одредбе кривичног поступка из члана 59. став 2. у вези са чланом 66. став 1. Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног В.М., док се исти захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5 и 11. Законика о кривичном поступку, **ОДБИЈА** као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Лозници К. 469/10 од 25.06.2010 .године није дозвољен повраћај у пређашње стање по молби адв. Р.Г., пуномоћника приватног тужиоца Б.Г. у кривичном поступку по тужби приватног тужиоца поднетој 24.06.2009. године против окривљеног В.М. због кривичног дела из члана 211. став 1. Кривичног законика.

Апелациони суд у Београду, решењем Кж2 2822/10 од 05.10.2010. године, поводом жалбе пуномоћника приватног тужиоца Б.Г., а по службеној дужности, преиначио је наведено првостепено решење тако што је одбацио као недозвољену молбу за повраћај у пређашње стање пуномоћника приватног тужиоца адв. Р.Г.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 790/10 од 28.10.2011. године против наведеног решења Апелационог суда у Београду, због повреде одредаба кривичног поступка – члан 59. став 2. у вези са чланом 66. став 1. и у вези са чланом 368. став 1. тачка 5. и 11. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости Репбуличког јавног тужиоца поднет против решења Апелационог суда у Београду Кж2 2822/10 основан и да је закон повређен у корист окр. В.М.

Врховни касациони суд поступио је у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног В.М., размотрио списе овог предмета, са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву нашао да је захтев за заштиту законитости делимично основан, и то у делу који се односи на повреду кривичног закона – одредаба кривичног поступка из члана 59. став 2. у вези са чланом 66. став 1. ЗКП, док је у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. и 11. ЗКП, захтев неоснован.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је погрешно правно становиште другостепеног суда да је, према одредби члана 59. став 2. ЗКП, за подношење молбе за повраћај у пређашње стање овлашћен искључиво приватни тужилац, а не и његов пуномоћник, као и да је погрешна примена цитиране законске одредбе у конкретном случају последица пропуста другостепеног суда да ту одредбу доведе у везу са одредбом члана 66. став 1. ЗКП, којом је прописано да приватни тужилац може своја права у поступку вршити и преко пуномоћника.

Како пуномоћник приватног тужиоца, на основу одредбе чл. 66. ст. 1. ЗКП, може предузети све процесне радње на које је тим Закоником овлашћен приватни тужилац, дакле може поднети и молбу за повраћај у пређашње стање, то се основано у захтеву указује да је другостепени суд, доносећи побијано решење којим је одбацио молбу пуномоћника приватног тужиоца као поднету од неовлашћеног лица и стога недозвољену, учинио повреду одредаба кривичног поступка у корист окривљеног, из чл. 59. ст. 2. у вези са чл. 66. ст. 1. ЗКП.

Следствено реченом, Врховни касациони суд је уважио захтев као основан у делу који се односи на наведену повреду закона и како је захтев поднет на штету окривљеног утврдио постојање те повреде, не дирајући у правноснажну одлуку против које је подигнут захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева да је побијаним другостепеним решењем истовремено повређена одредба кривичног поступка о постојању оптужбе овлашћеног тужиоца из чл. 368. ст. 1. тачка 5. ЗКП, јер побијаним решењем о томе није ни одлучивано, а супротно наводима захтева у побијаном решењу дати су јасни разлози поводом правног становишта које је заузео другостепени суд, па није учињена повреда одредаба поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 11. ЗКП која се с тим у вези истиче у захтеву, с тим што је сасвим друго питање правилности тог становишта.

Из изнетих разлога, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008) и применом одредаба члана 425. став 2. и 424. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-
судија
Бата Цветковић,с.р.